

[Kent Kirk]

der, de forskellige steder – men der er den trøst her, hr. Ivar Nørgaard, at de alle sammen er lejet, så den dag vi ikke har råd til at betale lejen, er vi fri af dem.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg tror, der er andre end mig, der har lagt mærke til, at hr. Ivar Nørgaard i modsætning til, hvad han har gjort i alle de år, han har været herinde, er begyndt at spille på sit humoristiske talent. Det er aldrig kommet frem før, ikke herinde i hvert fald; vi, der kender ham, ved, at det var der. Men jeg tror, hr. Ivar Nørgaard og også hans parti dybt skal beklage, at han bruger sit humoristiske talent i denne forbindelse. Det kan godt være, der er nogle ude omkring i Europa, der griner ad Danmark, det tror jeg gerne, men det er ikke på den måde og i det tonefald, som det sker fra hr. Ivar Nørgaards side.

Se, hvis hr. Ivar Nørgaard ikke kendte Parlamentet, kunne han stå og sige alle disse sjove ting, men hr. Ivar Nørgaard ved jo udmærket godt, at det ikke bare lige er den enkelte ting, hr. Kent Kirk peger på, som kunne blive slutningen på dette, det er jo hele mareridtet resten af vejen. Det er jo alt det, som de andre, der er utilfredse med Danmarks medlemskab, kan finde på for at spænde ben i de daglige forhandlinger, hvor Danmark jo gang på gang har noget, der skal igennem. Gang på gang i små ting og i store ting vil vi komme i klemme, for vi har mere brug for samarbejdet, end samarbejdet har brug for os. Jeg kunne tilgive alle andre end hr. Ivar Nørgaard, der selv har deltaget dernede som minister og kender vilkårene.

Jeg synes, det er dybt beklageligt, hvis de humoristiske indslag, der ellers er meget velkomne i denne forsamling, skal bruges til at mishandle en sag som den, der er til forhandling her.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Det bedrøver mig, at hr. Erhard Jakobsen synes at have tabt humøret, men sandheden er jo, at det måske nok hos de andre giver de reaktioner, som hr. Erhard Jakobsen nævner.

Jeg har aldrig benægtet, at EF-parlamentarikere er og nok også vil fortsætte med at være frustrerede, fordi de tror, de skal være parlamentarikere, der skal lovgive, og det har aldrig været meningen med dette EF-parlament. Hr. Erhard Jakobsen er en af de få fornuftige, der dog er blevet siddende i et parlament, der lovgiver, samtidig med at han er i EF. Men det såkaldte EF-parlament er et debatforum, som vi helst så blev kaldt en forsamling. Medlemmerne af det bliver selvfølgelig frustrerede – og er det allerede – over, at de ikke har lovgivende magt og myndighed, og den kæmper de så for at få, det ved vi jo. Hvis vi går med til dette, giver vi dem endnu et håb om, at de kan komme videre i deres kamp for at overtage den lovgivende magt, og det er derfor, vi skal sige nej nu, hr. Erhard Jakobsen, så de andre kan høre det og forstå det. De kan godt blive sure, men de må selvfølgelig erkende, at vi har samme ret som de andre lande til at sige: hertil og ikke længere!

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Næst efter at beklage, at hr. Ivar Nørgaards manglende kendskab til det danske sprog får ham til at blande humoristisk og humør sammen – det er vist en helt ny form for behandling af det danske sprog – vil jeg beklage, at hr. Ivar Nørgaard ikke prøver at sætte sig ind i, hvad det er, der bliver sagt. Jeg talte ikke om EF-Parlamentet. Det er ikke EF-Parlamentet, der bestemmer Danmarks skæbne i EF. Det fremgår jo af alt det, som hr. Ivar Nørgaard i øvrigt sagde.

Det, jeg talte om, er politikere, det er udenrigsministre, landbrugsministre, finansministre fra andre lande, og dem kender hr. Ivar Nørgaard endnu bedre, end jeg gør, for han har siddet sammen med dem. Jeg tør roligt sige, at det er i det selskab, man bestemmer ikke skal vente at Danmark får en blid behandling, og jeg vil gerne tilføje: hvis vi siger nej, har vi søreme heller ikke fortjent den. Det må man ganske ærligt vedgå.

Denne pakke giver på en lang række punkter indrømmelser, som vi har bedt om, og så giver den på et enkelt punkt, som ikke kommer os ved i og for sig, som kan være os komplet ligegyldigt, en indrømmelse til et parlament, der ganske rigtigt, som hr. Ivar